

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

Noul Presedite

de Consiliu

D. Armand Călinescu a fost numit președinte al Consiliului de miniștri.

În postul de grea răspundere, pe care l-a cîștit capul bisericii, cu înalta sa autoritate morală, succede omul de energie, încercat în slujba țării.

Alegerea M. S. Regelui a căzut în același timp asupra celui mai tânăr prim-ministru pe care l'am avut vreodată dealungul istoriei noastre politice.

Este simbolică această alegere. Ea întruclipează garanția de durabilitate a regimului nostru de guvernare.

Opera de pacificare internă și de renaștere națională, pe care a fost chemat să o prezideze, ca Prim sfetnic al Suveranului, bătrânul înțelept, revine—scumpă moștenire, unul tânăr și vrednic urmaș, ca s'o continue și să o desăvârșască.

Numirea d-lui Armand Călinescu în funcțiunea de președinte al consiliului de miniștri înseamnă, tot deodată, și o consacrare a aleșilor sale însuși, adevărate virtuți, care disting pe barbatul de stat.

În viața politică a țării, sub vechiul regim, d. Armand Călinescu a adus contribuția unui om onest, bogat înzestrat de natură, un talent cuceritor, dublat de o sărguință gospodărească puțin obișnuită.

A onorat postul de prefect al județului Argeș. A făcut gospodărie ca subsecretar de stat la ministerul agriculturii. A condus efectiv, cu tact — obținând rezultate în activitatea sa — administrația țării, ca subsecretar de stat la ministerul de Interne. Într'un moment hotărîtor al destinului național, la apelul Suveranului Țării, d. Armand Călinescu și-a înțeles datoria, și de atunci este unul din crainicii vremii celei nouă.

Ca ministru de Interne în primul guvern prezidat de Prea Sfințitul Patriarh, d. Armand Călinescu și-a legat numele de acțiunea de pacificare internă, pe care a dus-o la bun sfârșit.

Ca ministru interimar la Educația națională, a reintrodus ordinea în școală, punând apoi bazele reorganizării învățământului.

Ca ministru ad-interim la departamentul apărării naționale, servește cu devotament instituția cea mai scumpă Țării și Regelui.

În sfârșit, ca vice-președinte de Consiliu, d. Armand Călinescu a fost chemat să suplinească, în funcțiunile sale, pe Patriarhul Miron, sustras dela îndeplinirea lor, de suferința care, până la urmă, nu l-a lăsat.

Înălțarea d-lui Armand Călinescu în postul de supremă conducere în stat, pe care populațiunea o întâmpină cu simpatie unanimă, îndreptățește cele mai bune nădejdi într'o operă de guvernare rodnică, — într'o vreme de îndelungă înălțare și bună rândulă în țară.

La moartea Prea Fericitului Miron

Departate de țară, dar în slujba țării până în ultima clipă, în funcțiunea de președinte al Consiliului de miniștri, purtând răspunderea ca și toată grija ocrotitoare pentru neamul său, s'a stins din viață I. P. S. S. Patriarhul Miron.

O existență sbuciumată, care n'a știut ce este răgazul de odihnă și de liniștire a sufletului decât în ceasurile de reculegere, petrecute în preajma altarului, și-a împlinit destinul pămîntean.

A văzut lumina zilei în tristețea Ardealului asuprit de stăpînire străină.

A purces la învățătură întâmpinând toate piedicele care se puneau în calea fiilor de Români, pentruca să-și lepede gralul.

Minte ageră, suflet dornic de cunoaștere, a fost sânguinos la studiu, creace i-a înlesnit să-și apropie o bogată cultură generală, care l-a desebit ca pe unul din cei mai mari cărturari ai Ardealului. La vârsta de 34 de ani, a intrat în viața monahală.

L-a ispitit atmosfera aceia de cucernicie care stăpînea Ardealul și care a ținut poporul românesc strâns legat, de biserică, și, prin biserică, de idealul unității naționale.

Șapte ani mai târziu îl aflăm episcop al Caransebeșului, pentruca în 1919 să fie ales în țara unită, mitropolit primat al României.

S'a născut din părinți țărani la Toplița. Nun la botez i-a fost un cioban ardelean, care, cu bunul simț al omului simplu, dându-și seamă că de conducătorii suferenței are nevoie poporul românesc al Ardealului, îi sortise să ajungă preot în satul său natal.

Prin meritele sale, prin ascultarea chemării la învățătură, prin râvna de a servi biserica, și prin biserică neamul, Prea Fericitul Miron a ajuns pe treapta cea mai de sus pe care o pot atinge slujitorii lui Dumnezeu pe pământ.

A fost împlinirea unui minunat destin.

Dar Patriarhului Miron, care a dat bisericii noastre strămoșești dela locul de conducere spirituală, toată strălucirea excepțională a sale înzestrări și tot harul sufletului, i-a fost hărăzit, în împrejurări grele prin care a trecut neamul nostru, ca alături de Regele Țării, să îndrumeze și treburile guvernării.

Într'o vreme de rătăcire generală, de frământări care

cuprinsese sufletele când pornirea de ură împingea pe blîndul român până și la uciderea fratelui cu nimic vinovat. Patriarhul Miron a pus sufletul său la chinuri pentruca să întoarcă pe păgâni la calea credinței și a omeniei.

În ceasul cel mai primejdios, la o răspîntie a istoriei, Patriarhul Țării și-a făcut datoria față de neamul său.

L-a răpus oboseala și suferința departe de țară, unde plecase a-și căuta tîmăduirea care n'a mai fost posibilă.

Îi lipsește de acum poporul românesc sfîtul bătrînului înțelept, ocărmitor al destinului nostru național în vremurile de grea cumpănă.

Dar din lumea dreptilor, dela dreapta Tatălui ceresc, căruia s'a înfățișat cu conștiința senină a datoriei împlinite în lumea celor trecătoare, Prea Fericitul Miron stă de veghe la căpătîiul nostru.

L-a fost rodnică fapta. Nu i-a fost zadarnică suferința și osteneala pe acest pămînt al tuturor deșertăciunilor.

Îi rămân nepieritoare în istoria bisericii și în istoria noastră națională meritele.

Să-l odihnească Bunul Dumnezeu în pace și veșnică să-i fie pomenirea.

EXAMEN DE CONȘTIINȚĂ

de Vasile C. Șoarec

Românul are o zicătoare: boala vine cu carul și o scoți cu acul.

Dacă adevărul este evident cu privire la bolile trupesti ale omului, el este necontestat și atunci când e vorba de bolile organizațiilor omenești.

S'radania ordinei noi stabilite în Statul nostru, e plină de învățăminte. Tot ce s'a făcut rău, în cursul ultimilor 20 ani de dominație a politicianismului, cu desmățul vot universal, nu se

va îndrepta curînd. Când boala a intrat adînc în toate felurile ramuri de administrație și în deprinderile fiecărui om, sarcina doctorilor și toată munca lor, nu cu ușurință ne vor face să întrezărim și îndreptările. Prea suntem năvăliți. Și mai este un ce. Nu suntem popor cu o pleură de oameni vrednici, care să fie gata a da al doilea și al treilea schimb în locul celor deochiați. Așa că trebuie să ne mulțumim a face alegerea, nu

numai scoțînd din umbră, valorile care din modestie sau desgust pentru vremurile apuse, s'au resemnă, ci, pe ici pe colo, să mai îngăduim a trece în rîndurile dintîi și celor care s'au prun-nărat între beneficiarii vremurilor pe vecie apuse. Cu o condiție însă, să-i supunem examenului riguros al propriei lor conștiințe, dacă avem credința, această facultate o mai au încă.

Iată de ce dar, pentru toate

continuare în pag. 2-a

O reparație binevenită:

Biblioteca Teatrului Național București

de prof. P. Popovici

Regretatul Pompiliu Eliade, fost profesor universitar și director al Teatrului Național din București, a lăsat urme neperitoare la conducerea acestei instituții.

Printre multe inițiative și înfăptuiri datorite lui, este și publicarea unei Bibliotecii a pieselor jucate la Teatrul național, în care au apărut lucrări originale ca: Ultimul Vîstar de N. Pandelea, „Sanda” de I. Florescu, precum și traduceri ca: „Heidelbergul de altădată”, de Wilhelm Mayer Förster, „Un Fallment” de Björnson etc.

Începutul acestei ferte a fost reluat de actuala conducere a Teatrului, care — pornind dela

dorința ca Teatrul să nu rămână închis între zidurile sale, a hotărît reparația Bibliotecii.

D-l Ion Marin Sadoveanu, Directorul primel noastre scene și actual Subsecretar de Stat la Ministerul Artelor, spune, sugestiv, în articolul program pentru stagiunea 1938—1939:

„Teatrul național nu vrea să-și închidă serile în cuprinsul zidurilor sale. Sufletul său se dorește luat de fiecare spectator cu sine, acasă și cercetat în clipa intimă și amintire.”

Iată motivul care l-a determinat pe D-sa să reia firul întrerupt după Pompiliu Eliade. Biblioteca va cuprinde atât

traduceri cât și lucrări originale.

În No. 1 al Bibliotecii s'a publicat „Clopotul Scufundat” de Gerbardt Hauptman, iar în No. 2 „O Scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale.

Biblioteca are o introducere din care aflăm lucruri de mare interes în legătură cu viața de scenă a nemuritoarelor opere a lui Caragiale. Aflăm astfel că numai în București, plesa care s'a jucat pentru întâia oară la 13 Noembrie 1889, a ajuns în anul 1939 la a 250 reprezentare fiind plesa originală cu cele mai multe spectacole.

Iar dacă am adăuga și de câte ori s'a jucat în provincie de actori de meserie sau de către diletanți, atunci ne dăm seama că de mult răsunet a avut în sufletul românesc această capo d'operă.

De astfel lucru se poate pre-

PROVINCIA

de Vasile Chirișescu

Orice tânăr cu vîitor și client al cafenelei bucureștene, unde-și expune cu emfază grandioasele proiecte, clamează fără îndurare: Dacă vrei să ratezi, du-te în provincie!

Provincia stinge focul sacru, elanul creator și macină până și cele mai stăruitoare energii. Iar, dacă la început ai încerca să rezlști, încetul cu încetul te lași prins, furat și apoi... Das Lied ist aus (cîntecul s'a sfârșit). E ca o apă în care te cufunzi, fără putință de scăpare. Căci atmosfera vieții provinciale, nu-î deloc propice nașterii unui talent literar sau artistic.

O viață de mic cancanuri, lipsită de orizont și perspectivă. Patria lui „Știi că, ai auzit, soro, ce zici, frate”, debitate la ureche, cu aere de conspiratori, dînd proporții fantastice unor banale conflicte amoroase, conjugale sau bachlice. Drept urmare, orice fapt, orice gest, cât de neînsemnat ar fi, e comentat, trecut din gură în gură și în mai puțin de 24 ore a făcut înconjurul întregului țarg. Bineînțeles, cu deformările și exagerările de rigoare.

În plus, tot atel e terenul propice pentru apariția maladiilor, denumită bovarism (Termen creat de filosoful francez Jules de Gaultier, după Ema Bovary, una din eroinele romanțului lui Flaubert).

Multe persoane, nemulțumite de un mediu sub nivelul unor vise și aspirații mai mult sau mai puțin justificate, își creează o lume a lor proprie, în care idealurile se pot realiza cu cea mai mare ușurință. Conserințele? Dacă nu se trezesc la timp din visul lor, au soarta nefericitei eroine a prozatorului francez.

Prin urmare, când înșelî unii băștinași caută să evadeze din această atmosferă, de ce n'ar condamna o tineretului disprețuitor al provinciei?

Cu toate acestea, nu întotdeauna provincia ucide talentul.

Citiți în corpul ziarului:
Un așezământ religios vrednic de cunoscut de Grigore Vlad, Institutator

vedea, dat fiind succesul primei reprezentații. Niciodată Teatrul național nu mai văzuse un succes așa de mare. Mulți spectatori au stat în picioare; mulți au plecat nemulțumindu-se bilete. Regina poetă Carmen Sylva a asistat la spectacol până la sfârșit, dînd în repetate rînduri semnalul aplauzelor.

Tot din introducere aflăm apoi cum se făceau repetițiile pieselor lui Caragiale.

Autorul arată actorilor cum înțelege el să fie jucat rolul; se așeza alături de actor și-l arăta gesturile ce dorea el să fie făcute, ba chiar îl înțonația vorbelor sau frazelor.

continuare în pag. II-a

Citiți în pag. II-a

UN PROCES DE HOTAR
LA VALEA VIEI ÎN 1799

de Gh. T. Kirileanu

EXAMEN DE CONȘTIINȚĂ

continuare din pag. 1-a

ramurile de indeletnicire omenescă, în țara noastră, trebuie să cernem prin sula deasă, pe toți acei care au mai păcătuit pe ici pe colo. Că nu vom ajunge la desăvârșirea tuturor virtuților? Dar cine altul, decât unul Dumnezeu este fără prihană? Oamenii suntem cu toții și toate cele omenești ni le însușim.

La muncă dar, cu simțul autocritic. De bună seamă vom înfăptui lucruri minunate.

Și fiindcă este vorba de înfăptuiri, să ne aruncăm ochii asupra cooperăției.

Stăpânirea pune la îndemână organizațiilor de credit cooperatiste, un miliard de lei să se vină în ajutorul plugăriei. Bine înțeles cu măsuri strașnice atât pentru cei ce vor da bani cât și pentru cei ce-i vor primi. Nu cu strângere de inimă am cel puțin jurnale în timpul din urmă că forurile centrale ale coope. ației au lichidat o sumă de bănci cooperative și mai mici și mai mari. Iată dar că, cu durere a trebuit să se procedă tăios și dureros. Au fost trimiși pe mâna parchetului vinovații pentru risipa ce s'a făcut la aceste bănci? Nu știm, dar sperăm să se facă și acest lucru, dacă nu s'a făcut încă.

Cooperăția a început la noi acum aproape 40 de ani, sub imboldul și îndrumările marelui român Spiru Haret, cu înființarea câtorva bănci populare. Cu ajutorul lui Dumnezeu s'au înfiriat și câteva cooperative de producție și câteva de consum.

Ce ne-ar fi produs această mișcare, dacă în cugetul celor ce le-au îndrumat examenul de conștiință ar fi funcționat normal. Așa? Și acolo unde strădania a fost vrednică de luat aminte, a venit desmățul camerei fără frâu și fără control, de țau ajuns și datornicii să nu-și poată îndeplini angajamentele luate prin actele de împrumut, iar băncile să lichideze, înghițind comăndul nevoișilor.

Legile și instituțiile cooperățiilor au fost prin ele însăși bune, oamenii, adică acei din fruntea lor, au fost răi și au lucrat fără răspundere, acolo unde ușile instituțiilor cooperatiste au fost zăvorâte.

Dar unul din relele pe care trebuie să le punem în sarcina oamenilor ce au lucrat și condus cooperative, este faptul că până azi nu s'a organizat corpul funcționăresc al acestor instituții ca unii să facă parte din consiliile de administrație, iar alții să aibă de fapt conducerea funcționărescă.

Unde mai punem la socoteală, că în cursul vremurilor, răspunderea penală a fondatorilor cooperative, a fost ușurată?

O prefacere în conducerea cooperativei trebuie să vină. Dela vechiul regim au mai rămas pe ici pe colo, oameni care dacă ar fi bine scuturați, s'ar vedea că prea mari economii au făcut dintr-o biată lefușoară de la cine știe ce instituție cooperativă mică, sau mare.

Și mai este ceva de spus, fiindcă îndemnul spre comerțul individual ne lipsește, nu s'ar putea înființa cooperative care să vândă ceea ce se produce mai mult de pătura țărănească, cerealele și fructele? La Piatra — și la fel în toate orașele Moldovei — un Kgr. de grâu, de grâu, ori de popușoi, dacă îți trebuie nu' l găsești decât la Herșcu ori la Burăch.

Când vor veni timpurile aceste iar producția marilor cooperative se va exporta de Români și nu de jidani, plasatorii mărfurilor acestora vor fi tot Români și nu jidani, va fi bine și de cooperăție și de adevărații cooperatori din România asta mare și bogată.

VASILE C. ȘOAREC
Avocat

PROVINCIA

continuare din pag. 1-a

Mai întâi, pe simplul motiv ca adevăratul, realul talent, nu poate fi distrus de un mediu îngrat.

Cel mult, e stăjenit și ceea ce ar obține în capitală într-o lună, aici îl trebuie poate ani întregi. Doar nu mediu creează talentul. Cel mult, incurajează, lansează și promovează adevăratele forțe creatoare. Dar atât numai! Și nu oricând. Câți artiști au fost înțeleși de vremea lor? În această privință, e în deajuns de cunoscut cazul lui Stendhal, autorul romanului „Le rouge et le noir”. El a spus că opera sa va fi prefăcută abia după câteva decenii dela apariție. Acestea toate, ne îndrăgesc să nu acuzăm — în chip special — provincia. Mai ales că, în occident, ba în unele locuri și la noi, ea nu vegetează. Prin conferințe, concrete, expoziții, gazete, reviste (adeseori mai de valoare decât ale metropolei), provincia se impune, oferind un mediu de înviat până și pentru moștoroșii capitaliei.

Chiar la noi, în această urbe atât de hultă, au fost vremuri când s'au trăit momente mai deosebite, de bucurie înalte și rare. Nu?

Și-apoi, vleață calmă și domoală, fără ritmul volos, treptant, al metropolelor, oferă liniștea și răgazul necesar pentru meditație și — eventual — pentru gestația operei de artă.

Iar, cât privește lipsa materialului, aceasta-l tot o invenție a celor lipsiți de harul divin al creației.

Cel mai umil sat, ca și cel mai mlizer târgușor de provincie, pune la dispoziția celui talentat inepulzabile motive de inspirații.

Așa că, de al chef să te plângi de ceva, (în acest moment, desigur), apoi plânge-ți lipsa harului divin!

Sau, mai bine încă, fii serios și lasă muzele în pace, că nu-i vina lor de nu răspund la chemarea ta disperată!

Vasile Chirișescu

CUVINTE REGALE

Datorăm urmașilor noștri moștenirea neprihănită a străbunilor. Nu trăim pentru noi și pentru ziua de azi: noi cei de acum suntem pieritori.

Veșnică este entitatea Națională, veșnic este progresul Națiunii.

Iată scopul: pentru Ea trebuie să ne închinăm viața și toată munca noastră.

Nu mai o credință desăvârșită și o muncă fără preget pot duce la o depășire izbândă!

Simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România.

O reapariție binevenită:

Biblioteca Teatrului Național București

continuare din pag. 1-a

Aceasta o făcea cu toți actorii și nu se lăsa până nu se ajungea la o interpretare desăvârșită.

După câteva repetiții făcute în acest mod, Caragiale mai asista apoi la repetiția piesei fără intervenția lui, stând pe scaun ca orice spectator și intervenind numai rar, când i se părea că mai trebuie ceva corectat.

Introducerea pomenește pe creatorii rolurilor și pe interpretii ulterioari, reproduc un articol dăruit al lui L. L. Caragiale, închinat lui Ion Brezeanu, interpretul strălucit al „Ce-

Cartea de hotărnicie ce a făcut hotarnicul Gheorghe Iuga, vornicul de poartă, locului din hotarul târgului Pietrii, ținutul Neamțului, pentru care loc au avut pricina lăcătoria țârgovești din Târgul Piatra cu banul Iordache Darie și cu schitul Gărcina.

(1799) Academia Română, doc. 263 CC.
(urmare)

Și el cât au ieșit în poențele acele, au lucrat boeresc dum. ban, și poențele s'au stăpânit de dum. ban, până în pârăul Borzochlanului și nime din țârgovești nu li-au cerut adet. Și livezile ce sânt pe Vale Viei, uneori le scutura țârgovești, alteori pune dum. ban de le scutura, dar de multeori le mănca și el cu poruncă dela dum. ban să alba purtare de grijă să aprie livezile. Și când vinle din țârgovești de ție lemn și nu-elt, de multeori le lua topoarele și nici o pricină n'au născut.

La care au răspuns țârgoveștii că mai sânt și alți oameni străini șezători pe moșie țârgului și nime nu li-au mai luat adet. Și că arată oamenii Solonțan că lua topoară dela țârgovești, a-căsta niciodată n'au fost. Iar livezile le scutura câteodată dum. ban în țările, dar când prinde el veste, le lua poamile și scuturase.

Deosebit au arătat dum. ban că în domnie răposatului Constandin Muruz Vvd, după arătare ce au făcut dum. au fost rânduit sulgerul Sandul Budescu și cu pitarul Dimitrachi Bran de au făcut cercetare pentru despărțire Dărmăneștilor de către moșie m-ril Bistrița și de către moșie Mărașă la răposatului vornic Lăscărache Roset și de către moșie țârgului, cum că la ace cercetare au fost și arhimandritul Iacov, egumenul dela m-re Bistrița, fiind și din țârgovești chemați să mărturisască după cum vor ști, pentru despărțire hotarului.

Și era să-s facă buor din sus de velnița lui Solomon jidov ce au fost pe Vale Viei, și neprimind dum. au rămas să fie despărțire hotarului pârăul Velnița și la vale până în pârăul Borzochlanului, scoțând martur pe un Alecsandru Lăcustă, vornicel din Dărmănești, pe un Vasile Blănar ot tam, mărturisind că au adevărat așa au fost — pârăul Velnița au rămas să fie hotar.

Și după spusul și încredințare ce au făcut acești doi oameni arătați, au întors zicând și clelanți marturi că până în pârăul Velnița au apucat stăpânind pe dum. ban, și la vale până în pârăul Borzochlanului. La care am întrebat pe dum. ban, au luat vreo mărturie dela acel rânduit pentru ace cercetare, și au dat răspuns: fiindcă s'au îndreptat pricina hotarului prin mărturisire a oamenilor bătrâni, n'au mai luat mărturie pentru că n'au stăut nime pricină.

Am mai scos dum. ban și alți patru oameni țărăși din oamenii dum, ce sânt veniți dela Solonțan, anume: Grigoraș Pușcalău ce șed în sus de piscul Chetros și Ion Loghin ce șed la fântâna Helgii, Costandin Panoschi ce șed în livada lui Bleha și Toader Răcoari ce șed în livada Orzăștilor, carele întâi au ieșit la fântâna Helgii, unde au ieșit și clelanți, și de 15 ani s'au făcut casă în livada Orzăștilor.

Aceștia au mărturisit, țărăș după carte de bleșam, că când au venit el acolo supt dialul Cozili, era pădure numai pe supt dial, dela fântâna Helgii în sus, și mai la vale era pușcă polană ca doi făcl de loc. Și cum că de când au venit el acolo s'au purtat birul cu satul Dărmănești, muncind și boeresc dum. ban, dar pentru moșie n'au știință a cui este, și cumcă pârău o vreme scutura livezile țârgoveștii, zicând că a lor este moșie. Apoi au început a-l popri dum. ban și pune dum. de scutura livezile. Dar pentru adet niciodată nu l-au supărat țârgoveștii. Deci dum. ban Iordachi Darie cu marturii ce are, cerl să cuprindă toată Vale Viei până în pârăul Velnița, unde au avut-o Solomon jidov, cuprinzând și la vale spre apus până în pârăul Borzochlanului.

Dar fiindcă în mărturie hotarnică a răposa-

tuil stălnic Costin Darie, arată că din piscul Borzochlanului din sus de Șomânceni treci pisle pârăul Borzochlanului și lovești în polana Blendii, am făcut linie cu momăi din piscul Borzochlanului până la polana Blendii și mergi puțin linie pe di cee parte de pâr. Borzochlanului, pe dispre apus, apoi trece pisle pâr. Borz-lui pe coasta despre răsărit pe unde se numește Vale Viei. Și să vine o surină de căva loc în parte m-ril Gărcina, până la polana Blendii. Apoi cum poate dum. banul să-s pogoare cu stăpânire până în pâr. Borz-lui că-l poprește măturile hotarnică a pârintelui dumis. Și mai vârtos că arată în mărturie că din locul țârgului Pietrii s'au luat ace o mie de stânj. de s'au dat m-ril Gărcinii, iar nu arată că s'au luat și din moșie Dărmăneștilor; ce arată numai că s'au împreună cu hotarul Dărm-lor și cu a m-ril Bistriței la polana Blendii, unde vine la capul moșiei după cum s'au mărturisă și de oamenii bătrâni înpregurași ce au scos țârgovești, că acolo, la capul moșiei, treci hotarul Dărm-lor pisle dealul Cozili, numai până în fântâna Helgii ce faste supt dialul Cozili. Drept care fântâna puțin mai la deal s'au găsit și buorul în stâncă, iar mai la vale nu s'au pogorât cu stăpânire răposatului stălnic Costin Darie, măcar că unii mărturisesc că numai până în zare dealului li-au fost stăpânire.

După care linie ce am făcut din piscul Borzochlanului până la polana Blendii și din piscul Borz-lui țărăși făcând linie până la apa Bistriței, primindu-se și malcile dela m-re Gărcina, cât și țârgovești și dând scrisoare malcile la mână țârg-lor și țârg-ții la mână malcilor, că s'au primăsc și o parte și alta s'au pus și pietre hotară, despărțitoare între moșie țârgului și între moșie m-ril Gărcina, făcându-se oșabite măturile hotarnice în măsur, după pietri ce s'au pus; rămânând pricină numai despre moșie Dărmăneștii a dumis. banului Iordache, ca să-s de ce desăvârșit hotărâre de la luminatul Divanul gospod.

Inpresurare ce arată țârgoveștii din Piatra, că li să faci de către dum. banul Iordache Darie, la moșie țârgului, după cum mărturisă și oamenii bătrâni, înpregurași:

1240 stânj. margine pe din sus de către miazănoapte, din capul poenii Blendii la dial, spre răsărit, pe la un lac ce la este în curmătura dialului Cozili și la vale pe la Humărele, din sus până în apa Cuejdului.

830 „ margine pe din glos din pârăul Borzochlanului, la dial spre răsărit, pe unde au fost velnița lui Solomon jidov și pisle dialul Cozili și la vale până în apa Cuejdului.

864 „ capătul despre apus de la polana Blendii la vale pe pârăul Borzochlanului până drept locul velniței de sus arătat.

92 „ capătul despre răsărit dintr'un pâr ce faste din glos de moara Dărmăneștilor și în glos pe lângă apa Cuejdului, până la alt pâr pădurețu ce este mai din glos.

3026 „ fac încunglurare acestul loc ce să impresoară de către Dărmănești.

Făcând și hartă închipuitoare de stare localul. Oamenii marturi carel au mărturisit pentru stăpânire, arătat și semnele localul, carel s'au pus numile și deglitle.

Eu Grigoraș Costeniș din satul Gărcina, martur „ Ionță Necola din Mărașel „ „ Vasile Motricăla ot tam. „ „ Ionță Șoldan ot tam. ce am fost și vornicel „ „ Vasile Matelu din Gura Sărățai „ „ Pavăl, fiiciorul lui Miron a Popli din Gărcina „ „ Gheorghe țărăși fiicior lui Miron a Popli ot tam, martur.

Gheorghe Iuga, vornic de poartă, hotarnic.
G. T. K.

EPIGRAMA.....

Lut S. M. care în u'timul său roman a turnat într'un singur om blândețea robilor, în loc de a turna în toți robii răutatea omului.

Lui fi dăruit pe Filip Mult mal real, socot eu Dac'analiza nu „Robli” Ci... robul lui Dumnezeu.

Unut epigramat... anonim și acesal.

Ți-ai scâlcit și scris și creier Pentru o epigramă plată, Căci tot ce e bun într'ansa, Este partea... plagiată.

C. E. D.

Citiți și răspândiți
„Avântul”

P. Popovici, profesor

Unut budist

În bravul meu „degustător” Credința lui și-a tuturor, E că s'a reincarnat de dor... Butoiul Danaielor!

Bătrânul I.

...Când, invadat de-al vervei flux Isar scilpește viu, divin... Imi zic: Superb! Motor de lux! Păcat că merge doar cu... vin!

Panteis m.

Aș fi vrut să flu sub soare Un ocean — și tu o mare: Să comunicăm într'una Printr'o singură strămoare...

VEDOR

Constatări și sugestii

În legătură cu existența socială, de care s'a vorbit la această rubrică, în numărul trecut, în a declarăm că am întâlnit oameni, cu totul refractari acestui ideal.

La muncă, domnule, ce să creem instituții de incurajare a lenei! Nu-mi ajunge tânguirea necazurilor mele, să-mi mai turbur puțină mulțumire a vieții și cu grija celor noiași! Să-și îndure și ei cu remanare soarta, pe care și-au pregătit-o prin lene și tembelism!

Trist raționament, comodă apăsare și gravă jlelire a celor oropsiți! Câți săraci sunt extrem de harnici; câți bolnavi, nevinovați de suferința lor și mai mult încă, de lipsa mijloacelor materiale, ca să se caute; câtor copii inteligenți și cu dor de învățătură, sărăcia, a cărei vină nu o poartă, le interzice zborul în viață.

Sunt mulți oropsiți ai soartei, prin naștere, prin o așa numită neșansă a vieții, prin felul de organizare a societății și chiar prin voia naturii.

Inegalitatea indivizilor, nu numai ca constituție psiho-fizică, dar chiar ca stare socială, a existat la toate înșirăbările sociale, din cea mai adâncă vechime și până azi și inegalitatea socială a fost rezultatul inegalității psiho-fizice.

S'a ridicat cel puternic, inteligent și învățat; rămâne în urmă cel slab, prost și nelustrat.

Datoria societății este să corecteze, pe cât posibil, această inegalitate, și mai ales cu privire la drepturile elementare de viață a fiecărui individ.

Și această chestiune de egalare a fericirii tuturor, prin ajutorarea reciprocă, a format obiectul unor ample discuțiuni, nu numai în filosofia creștină, dar

chiar la moraliștii filosofi din antichitate.

Aristot, care a întrebunțat prima dată cuvântul *filantropie*, cu semnificație de iubire a aproapeului, a zis în *Politica* ca să-l mai bine și mai dulce a iubi decât a fi iubiți, a face binele decât a-l primi, a da decât a lua; că oricine se naște cu dreptul de existență și din acest drept, derivă datoria statului și a celor ce pot, de-a înlesni desfășurarea vieții tuturor, în toate drepturile ei.

În același sens vorbește Boetiu în „Servitutea voluntară” iar marile filosofi Kant, referindu-se la solidaritatea socială spune: „persoana omenească trebuie să fie obiect de respect absolut și la alții”.

După Locke, legătura naturală a oamenilor între ei, nu-l raportul unei forțe brutale, care duce la altă forță brută, care duce la dreptul celui mai tare, ci a unei ființe libere cu altă ființă liberă, din care naște solidaritatea și egalitatea.

Alături de acești filosofi, încă mulți alții ca Montesquieu, Rousseau, Spencer etc. au temelul carității și binelui în necesitatea solidarității sociale și egalitatea drepturilor de existență.

Să nu se uite însă că toți acești filosofi, prin educație și instrucție, au suferit înfrâurirea unei societăți creștine. De aceea ideile lor, referitoare la solidaritate, iubire și binele reciproc, se află strălucind pe raza de lumină ce a purces, cu multe secole în urmă, dela soarele Hristos.

În El găsim, temelul solid și rațiunea superioară și singura reală, a asistenței sociale și numai prin El și ca o realizare practică a iubirei, ea poate căpăta viața durabilă. V.

RUBRICA MEDICULUI

REGIM IN DIABET

Alimente permise: Carne (de orice fel), Pește, Slănină, Lapte (în mică cantitate), Smântână, Unt, Brânză, Unt de lemn, Iaurt, Cartofi.

Legume verzi: castraveți, lăptuci, roși, vinete, spanac, fasole, conopidă, ardei, ridichi.

Fructele: Lămâie, mandarina, zmeură, mura, nuca, aluna, mărul (1-2, Penele, Vinul (100-200 gr).

Alimente interzise: zahărul, pâinea, orezul, făinoasele, sosurile, pastele alimentare (fidea, macaroane).

Legume uscate: mazărea, bobul, ceapa uscată, struguri, smochinele, caise uscate, castanele, miera, cremele de zahăr, vinul dulc, berea, liqueurle.

prăjiturile, chocolata.

MENIURI

Dimineața: Cafea cu smântână sau 50 gr. lapte, 1 ou, salată.

Prânz: 1 Pește (fierit sau fript) cu lămâie și unt de lemn, 120 gr. carne (vițel sau porc) salată de roși, salată de ardei, salată de vinete, 200 gr. legume verzi, 100 gr. cartofi, 20 gr. brânză, 100 gr. vin.

Seara: Supă de legume verzi cu unt de lemn sau unt, omletă cu jambon, omletă cu slănină, 120 gr. carne, 200 gr. legume verzi, 100 gr. cartofi, 20 gr. brânză.

Dr. Șt. Marin

LOCALA

De aproape o săptămână orașul nostru și județul întreg, — de altfel ca toate orașele și județele din Țară — în mare dolu, după Prea Fericitul Patriarh Miron. Clopoțele tuturor bisericilor îl plâng de câteva ori pe zi, iar rugăciunile preoților se înalță spre cer tot de atâtea ori, pentru odihna sufletului celui dintâi Patriarh al Bisericii române.

Din pricina atmosferii îndoliate, nici cel 40 de sfinți din ziua de 9 Martie nu și-au serbat onomastica după tradiție, trebuind să renunțe cu remanare la hora anuală cu „babele”, ce și-au aruncat rând pe rând cele 12 cojoace, pășind șglobi în primăvară, cu mărțișoare de ghiocei la gât.

INTERNA

În țară se muncește pe capete. Fiecare este la locul său și la meșteșugul său. Sunt și din aceia care n'au nici o ocupație propriu zisă, mai ales în timpul iernii, dar și aceștia așteaptă cu înfrigurare primăvara și căldura ca să dea frunza, căci... un foarfece și un câine au el nădejde să găsească, măcar cu împrumut la vecin.

CRONICA SĂPTĂMÂNII

EXTERNĂ

Vargovla a devenit un centru de activitate diplomatică foarte intensă.

Nici două săptămâni nu ne despart de când Conte Ciano a părăsit acest oraș, în care a stat nu mai puțin de cinci zile.

Și nu sunt de cât câteva zile de când Ministrul nostru de Externe, d. G. Gafencu a fost oaspetele aceluiași oraș, unde a avut una dintre cele mai călduroase și mai fastuoase primiri.

De sigur că aceste vizite au tălcul lor, pe care cronicarii diplomației ai marilor cotidiane apăsene se încearcă să-l deslege.

Se atribuie, de pildă, Contelui Ciano intențiunea de a fi volt să decidă pe Polonia să adere la pactul anticomintern, acțiune care a reușit la Budapesta.

Dacă în adevăr aceasta l-a fost intenția, atunci de sigur că speranțele Contelui Ciano au fost desamăgite.

Polonia își dă seama că, prin poziția sa geografică, ar putea deveni teatrul unui eventual război germano-rus; de aceea ea caută să țină neconcentrată cumpană egală între cele două mari puteri vecine.

Aderarea la pactul anticomintern ar însemna însă rupearea acestui cumpene, adică ruperea brutală a relațiilor cu Rusia Sovietică.

Iar argumentul că revendicările coloniale ale Poloniei ar putea-o împinge lângă Italia, în speranța că chestiunea colonială s'ar putea rezolvi îndată cu a acestel țări n'au putut convinge pe D-l Beck să la atitudine împotriva Franței și Angliei.

De altfel trebuie relevat și faptul că alianța franco-poloneză este încă în vigoare; iar Polonia știe că atât această alianță cât și prietenia cu România sunt cele mai sigure garanții pentru Polonia.

Cronicarii diplomației ai marilor cotidiane apăsene scot în relief rolul de echilibru pe care-l are țara noastră în centrul și Sud Estul european.

„În Europa centrală și în bazinul dunărean — scrie un ziar polonez — unde Polonia este mai interesată din ce în ce mai aproape, nu se poate face politică fără România”.

Strălucita și cordială primire a Ministrului nostru de Externe la Vargovla întăresc aceste comentarii și ne dă dreptul să ne bucurăm de prestigiul și rolul atribuit țării noastre.

Vieța de vrednic creștin și român a marelui dispărut

În ziua de 18 Iulie 1868, în satul Toplița Română s'a născut un copil care avea să îmbrace mai târziu cea mai înaltă demnitate bisericească și civică a României întregite.

În ziua de Sf. Ilie a fost botezat de către clobanul mărginean Ion Herța din Săliște, primind numele patronului acestei zile. Copilul se naștea dintr-o veche familie românească. După tată se trage din birăul Vasile Cristea dela Deleni (numit mai demult Potop) de lângă Reghin, iar după mamă dintr-o veche familie de grăniceri născuți.

De mic, copilul a fost destinat de către nașul său preot.

Școala primară a început-o în satul natal și a terminat-o la Bistrița. Tot la Bistrița a urmat și gimnaziul sătesc, trecând apoi la liceul grăniceresc din Năsăud.

Activitatea publicistică

În anul școlar 1887, elevul Ilie Cristea din clasa VIII-a este ales președinte al societății de lectură „Virtus Romana Rediviva” pe care o prezidase cu trei ani înainte Gheorghe Coșbuc. În această epocă își începe și colaborarea literară la revista „Familia” a lui Iosif Vuclan.

În toamna anului 1887, după ce și-a luat cu succes bacalau-

reatul, Ilie Cristea devine student al Seminarului Teologic de pe lângă Mitropolia din Sibiu și datorită avântului său tineresc și concepțiilor sănătoase asupra orientării tineretului este ales președinte al societății culturale „Andrei Saguna”.

După terminarea studiilor teologice, în anul 1890, conform regulilor de pe atunci din Ardeal, este numit învățător la Orăștie și își începe colaborarea asiduă la ziarul „Telegraful Român”. Anul următor Mitropolitul Sibiului, Miron Romanul îl trimite să studieze literele și filosofia la Budapesta. Aici studentul român Ilie Cristea începe lupta naționalistă.

Colaborează intens în ziarele „Tribuna”, „Dreptatea”, „Telegraful Român”, „Gazeta Transilvaniei” și este ales secretar al societății studențești Petre Maior.

La 18 Mai 1895, a fost proclamat doctor în filologia modernă al Universității din Budapesta cu o teză despre viața și scrierile lui Mihail Eminescu.

Înapoiat la Sibiu în ziua de 1 Iulie 1895, primește primul post ca secretar al consistoriului mitropolitan.

În anul 1898 e numit director al ziarului „Telegraful Român” unde funcționează timp de trei

ani.

La 23 Iunie 1902 este tuns călugăr în mănăstirea Hodoș-Bodroc de lângă Arad.

Data de 3 Mai 1910 însemnează însă platră nouă de hotăr, fiind sfințit ca episcop al Caransebeșului de către Mitropolitul Meștanu. Cu acest prilej rostește o neuitată cuvântare în care priciza de o potrivă mslunea Bisericii ortodoxe cât și îndatorirea cărturarimii lășită din pătura anonimă a poporului.

Iată un minunat pasagiu din această cuvântare, în care nu știm ce să admiri mai mult: frumusețea artistică a expresiei sau sensul moral al imaginii: „ea (e vorba despre intelectualitatea răsărită din popor) trebuie să fie ca ploala care se ridică din pământ până la înălțimile văzduhului de unde se coboară țărâși pe pământ ca ploala mănoasă ce-l dă viață și-l ajută să rodească mereu. Conducătorii eșii din popor trebuie să fim ca ploala, să ne străduim a revărsa asupra poporului toată roada muncii noastre neobosite pentru întărirea și înalțarea poporului românesc să ne jertfim toate frământările minții și toate zburcările inimii”.

continuare în pag. 4-a

Un așezământ religios vrednic de cunoscut

Schitul „Piatra Tăeturii”, stă strajă credinței strămoșești în locurile cele mai frumoase ale Carpaților Moldovei și Bucovinei și cimentează legătura sufletului românesc prin amintirea luptelor aprige, se s'au dat aici în timpul marelui război pentru „Întregirea Neamului”.

Acest schit este situat în com. Șarul-Dornel Jud. Câmpulung-Moldova și este condus de către sf. Sa Ieromonahul Iosif a Chiriliei, care, copil fiind, a fost refugiat din Șarul Dornel, comuna sa natală, prin diferite localități și mănăstiri din Moldova din 1916 până în 1918, deoarece în munții Dornel, se dădeau cele mai grozave lupte, între trupele române, și oastea năvălitoare a Austro-Ungariei.

După terminarea războiului și

întoarcerea refugiaților pe la căminele lor, cei rămași în viață, s'au gândit, să aducă, prin orice mijloc, un prinos de recunoștință Bunului Dumnezeu, că au scăpat cu viață. Între aceștia se găsea și tânărul ce apoi a devenit superiorul mănăstirei, care după ce și-a făcut stagiul militar, s'a hotărât să îmbrățișeze tagma monahicească, în Sfânta Mănăstire „Durău” Jud. Neamț, de sub conducerea neuitatului Arh. Teofan Ionescu, fost Exarh al Platurilor Eparchiei Moldovei.

În anul 1930, bunul creștin din com. Șarul-Dornel și cele megleșe, la îndemnul Părintelui Iosif, s'au hotărât a contribui cât mai mult pentru ridicarea Sf. Locaș, în munți, pe locul crâncosului război. Tot atunci,

au făcut cerere la Înalt Prea Sf. Mitropolit al Bucovinei răposatul Nectarie Cotlarciuc, care le-a dat bine-cuvântarea pentru începerea construcției, făgăduind că la terminare, va veni personal să sfințească acest așezământ.

După greutatea nenumărate, s'a început lucrarea în 1932 luna Iulie iar în 1933 s'a isprăvit la 8 Septembrie, ziua praznului „Nașterii Maicii Domnului”, când s'a și sfințit de către Înalt Prea Sf. Mitropolit, întovărașii fiind de stărețul Sf. Mănăstiri Dragomirna, protosinghelul Gherman Melinte.

Primirea în gura Negrei, Dorna Moldovenească, a fost cât se poate de măreață. În fruntea poporului fiind distinsul Părinte Octav Ionescu.

Calatoria mitropolitului și a însoțitorilor săi, până la vârful muntelui „Piatra Tăeturii” a fost un adevărat pelerinaj, întrucât mulțimea credincioșilor pedestri

și călări, nu mai contenea.

Se vedea câtă credință și dragoste d-zeească era în sufletul acestor muncitori îmbrăcați în costume albe de sărbătoare, bucurându-se că au triumfat.

Primirea la locul mănăstirei, a fost înălțătoare. Părintele Iosif fondatorul schitului, împreună cu preoții, diaconii și călugării, înconjuși de foarte numeroși credincioși, au adus o magistie cuvenite de recunoștință, regretatului Mitropolit.

În ziua de 8 Septembrie făcându-se sfințirea, Părintele Iosif a fost hirotonit diacon, iar la 2 Decembrie tot același an, a fost sfințit preot, tot de către Înalt Prea Sf. Mitropolit.

În prezent acest Locaș este cercetat de credincioși, care își destăinuiesc aici diferite amărăciuni și suferințe ale vieții, rugându-se Bunul Dumnezeu să le dea alinare sufletelor.

Schitul are însă nevoie de multe lucruri și odore bisericești

1. Un rând de sf. Vase pentru săvârșirea Sf. Liturghii.

2. Un rând de vestimente preoțești.

3. Un clopot în valoare de 7500 lei, care este așezat la Sf. Mănăstire, dar nu-l achitat.

4. O cădelniță pentru Biserică.

5. O Sf. Evanghelie pe Sf. Masă.

6. O Sf. Cruce pe Sf. Masă, de 35 cm. înălțime.

7. O perdea la icoana Maicii Domnului.

Toți bunii creștini, care vor ajuta din dragoste la înfrumusețarea sf. Locaș, vor fi trecuți între citorii Bisericii și vor fi pomeniți la Sf. Slujbe. Iar pentru fapta lor frumoasă vor primi răsplată cerească și vor merita a li se adresa cuvintele Sf. Scripturii: „Fieciți toți cei ce iubesc podoaba casei Tale Doamne”.

Grigore Vlad
Institutor, Piatra-Neamț

8 Martie 1934

Rubrica Agricolă

Tribunalul Județului Neamț Secția I-a

Lucrări gospodărești în

Iuna Martie

Peste tot, în gospodăria fiecărui satean, soarele primăverii își trimite razele sale, care pun în mișcare orice vietate și anunță totodată grăja pentru munca de primăvară.

La câmp. Se cară pe ogor gunoal bine putrezit în platfomă, lăsându-se în grămez mari. În momentul când avem de gând să arăm, îl înprăștăm uniform pe toată întinderea, după care, cu plugul, se îngroapă imediat sub brazdă, evitând astfel pierderile și transformările, ce s'ar face în contact cu aerul. Înainte de a începe aratul, gospodarul trebuie să se gândească la vitele lui, care adeseori sunt lește slabă din iarnă și deci trebuie să se adauge la rația obișnuită, o cantitate de nutreț concentrat, pentru a le reconforta. Iată rația:

Pentru o pereche de boi, 30—40 Kgr. porumb de nutreț și 4—6 Kgr. urlulă.

Pentru o pereche de cai, 8 Kgr. fân bun, 4 Kgr. pale de ovăz și 8 Kgr. ovăz boabe. În cazul când arăturile de toamnă sunt făcute, ogoarele trebuie neapărat boronite (grăpate) cu scopul de a distruge crusta (poighița) dela suprafață, care favorizează în cea mai mare măsură evaporarea apei din pământ. Semănăturile de toamnă, pot fi tăvălugite, pentru a pune semințele în contact mai strâns cu pământul.

Fiecare gospodar, trebuie să-și albă pregătite toate semințele pentru însămânțările de primăvară (selecționate și curate), rămânându-și ca la sfârșitul lunii să le samene.

În grădinița de legume. Răsadnița trebuie udată în fiecare zi, plivită, iar în zilele frumoase și calde, se deschid geamurile, cu grăja ca seara să se închidă din nou. Se pregătește terenul pentru grădina de legume, dându-i o cantitate cât mai mare de guno și o arătură adâncă de 25 cm. Se fac straturile după nevoia și scopul

urmărit, urmând ca răsăditul și însămânțările să se facă atunci când pericolul brumelor și gerurilor au trecut. (Sfârșitul lunii).

În livada de pomi. Poate începe plantarea pomilor, în gropile făcute încă din toamnă, cu grăja ca distanțele respective să fie regulamentare (8 m. pentru meri și peri, 12-15 m. pentru nuc și 6-8-10 m. pentru gutul, ciresul, persici, pruni) iar tutele (haragul este de susținere) să nu lipsească niciodată și punctul de altoire să fi neapărat la suprafața pământului. Timp de 2 săptămâni pomșorii trebuie udați regulat în fiecare zi numai seara, sau dimineața. La pomii mai bătrâni, se mai curăță ramurile cu perla de sârmă, se culeg toate frunzele uscate, atât de pe copac cât de pe pământ și se ard, deoarece aici este cuibul omizilor. După aceasta se fac tăierile necesare (tulpina se vâruiește cu calcan amestecat cu var) iar împrejurul fiecărui copac, se sapă în așa fel, încât să nu atingem rădăcinile.

În stupină. Fiecare familie (stup) trebuie verificată cu deamănuntul, observând dacă are rezerva de hrană (dela 15 Februarie până la 1 Mai 13-14 Kgr. mlere), iar în cazul când nu are, i se pune strop de zahăr, sau chiar mlere în hrănitore, (cutluțe mici cu marginele joase). Stupul se curăță bine, eliminându-se toate murdăriile și albinele moarte.

În curte. Toate lucrurile trebuie puse la locul lor, iar curățenia exemplară să fie idealul gospodarului. Grajdul și magazia să fie curate, platforma de gunoal bine aranjată, cotețul găinilor desinfectat cu lapte de var, sau fumul produs prin arderea pucloasel.

Astfel gospodarul procedând, va avea reale foloase și va servi de exemplu și altora.

Vasile Vlad
Inginer Agronom

Vieța de vrednic creștin și

român a marelui dispărut

continuare din pag. III-a

Marea adunare dela Alba-Iulia

Un alt moment de uriașă amploare în cariera marelui dispărut este participarea la celebra adunare dela Alba-Iulia, 1 Decembrie 1918. În ziua aceea de transfigurare entuziasm, alături de episcopul unit, episcopul Ilie Cristea, în fața multimii desfășurate, rostește discursul eliberării, viate de veacuri. Face deasemenea parte din delegația care înmânează actul unirii Regelui Ferdinand.

Mitropolit și Patriarh

În ziua de 31 Decembrie 1919 este ales mitropolitul primat al României întregite, iar la 5 Noemvrie 1925, se investește ca patriarh al țării — întâiul patriarh pe care l'a dat Neamul Românesc. Este momentul suprem al acestei strălucite vieți.

Prim sfednic al M. S. Regelui

O nouă epocă a vieții I. P. S. S. Patriarhului Milon începe odată cu instaurarea regimului regenerării românești. La 11 Februarie 1938 M. S. Regele Carol al II-lea a încredințat șeful bisericii și misiunea de a prezida guvernul de redresare a țării.

Alături de gloria pe care a cucerit-o fiind primul Patriarh ortodox de sânge românesc, ilu-

trului dispărut îi revine și excepționalul merit de a fi fost și întâiul sfednic al M. S. Regelui la opera de regenerare obștească.

STRAJEREȘTI...

Joi 9 Martie, d. Octav Cădere, îndrumătorul străjeresc al fînului Prut, a vizitat orașul nostru. La ora 8 dimineață d-sa, însoțit de d-nii comandanți ai legiunii și cohorte de străjări, a luat parte la ceremonialul de începerea lucrului la stolul liceului „Petru Rareș”. A vizitat apoi, asistând la programul diverselor centurii ale stolului până la ora 10.

De acolo a mers la școala normală de băieți unde a vizitat sălile centurilor, interesându-se în deosebi de colturile străjeresci.

Peste tot d. îndrumător a fost primit cu însuflețire de către elevii străjări și comandanții lor, care au primit cu plăcere diferitele îndrumări date.

După amiază a vizitat staturile școalelor primare din Buhuș.

Seara la ora 6, în cancelaria liceului „Petru Rareș”, a avut loc un sfat al comandanților străjări din cuprinsul cohortei Piatra-Neamț, sfat care s'a desfășurat într-un impresionant cadru străjeresc.

EXTRAS No. 593

25 Februarie 1939

În ziua de 28 Martie 1939 orele 13 p. m. în pretoriul Tribunalului Neamț S. I-a în localul său situat în orașul Piatra Neamț, str. Lascar Catargiu, se va vinde prin licitație publică averea mobilă ce constă din partea indiviză de 3/8 (trei optimi, a debitoarei Sura Rîfca A. Schmilovici, domiciliată în orașul Piatra-Neamț Jud. Neamț str. Lascar Catargiu No. 30 și 32 fost 12 și 14 pentru despăgubirea creditorului David Davidovici, domiciliat în orașul Piatra-Neamț.

Averea scoasă în vânzare se compune:

1. 3/8 parte indiviză dintr'un teren situat în orașul Piatra Neamț, Județul Neamț strada Lascar Catargiu No. 30 și 32 fost Nr. 12 și 14, în suprafață totală de circa 500 m. p. pe care se află construit un imobil compus la fața din 2 camere mari ce servesc drept prăvălie, din zld de cărămidă acoperit cu tablă, azi delnute de cofetăria S. A. Schmilovici și Mihail Herțanu azi chiriș, în ambele părți având câte o cameră și antreu, un alt antreu în continuare, având o cameră ce servește drept laborator de cofetărie cu sobă de zld, având toate ușile și ferestrele complete, în continuare se află o magazie de scânduri, o pivniță dedesubt, un closet din două părți, o ghețarie în pământ. Se mai află sădiți 3 pomi pe acest teren și o sură de scânduri, clădită. Într-o parte se află un loc ce servește drept grădina de vară, cu o scenă din scânduri acoperită cu tablă. Întreg terenul se învecinește pe deoparte cu proprietatea azi Doctor L. Lazarovici, fostă proprietatea succesorilor defunctului Herș Goldstein, pe de altă parte cu proprietatea azi Iuju Moravski fostă Rebeca D. Stambler, la față cu strada Lascar Catargiu, la fund cu magazinul și localul numit Paharnicul.

Licitația pentru vânzarea acestui părți indivize de 3/8 va începe dela suma de lei 131250 minus 25% adică lei 98437, arătată de creditor și conform jurnalului Nr. 7997/1938 al acestui Tribunal.

Prim Președinte

(ss) GH. STRAT

Șef Portărel

(ss) I. I. Giuglea

Dosarul No. 4862/938
conexat cu No. 4994/938

Liceul de băieți „Petru Rareș”

din Piatra-Neamț

Publicația nr. 311

din 6 Martie 1939

Direcțiunea liceului de băieți din Piatra-N. aduce la cunoștința celor interesați că va ține licitație publică în ziua de 21 Martie 1939, orele 16, pentru aprovizionarea internatului cu pâine, carne, băcănie și a liceului cu cărți și rechizite de cancelarie.

Ofertanții vor prezenta oferte închise — în dublu exemplar din care numai unul timbrat — și alcătuite exact după ordinea articolelor din caietul de sarcini, care se poate vedea în orice zi la secretariatul școlii.

Ofertele vor fi însoțite de garanția provizorie de 5% asupra valorii furniturilor.

Președinte (ss) A. A. NOTONDI

Secretar, (ss) Pr. V. Vasiliu

Pavilionul de contagioși

— Piatra-Neamț —

La 31 Martie 1939, ora 10, licitație pentru aprovizionarea cu pâine;

Idem ora 11 coloniale;**Idem ora 11 lapte dulce.**

Privilegeri religioase

la școli

Școala normală de băieți din Piatra-Neamț este o școală relativ tânără — deabea a implinit un sfert de veac.

Cu toate acestea este o școală solid așezată pe sănătoase principii didactice și pedagogice. Faptul se datorește unui mănunchiu de profesori tineri și cătorva dintre ceilalți mai bătrâni, care ar putea face cinstie chiar unul colegiu.

O faptă care ni se pare că e o inovație a acestei școli, este seria de privilegeri religioase pe care a inaugurat-o zilele acestea unde un întreg program este dedicat lecturilor, rugăciunilor și corurilor religioase.

Ni se pare cu atât mai nimerită inițiativa aceasta, cu cât normalistii ce se deprind și se cresc în această educație religioasă, vor fi tovarășii de mîne al preoților care vor avea de luptat cu întunericul satelor.

Privilegeria a fost urmată de o cină a saraclor din cartier, la această cină a au dat ajutorul material: Școala Normală de băieți, Soc. Gospodinelor prin D-na Ivașcu, cu bogate daruri, profesorii școlii, etc.

DE INCHIRIAT

Casa, confort modern, 5 camere, în strada D-tru Șoarec 1.

Casele din bulev. Emil Costinecu 18 și Vila de Peste Vale. Informații la d. av. V. C. Șoarec.

ROMÂNIA

Corpus Portărilor Trib. Neamț

Publicație de Vânzare

No. 693

Anul 1939 luna Martie ziua 10. Se publică spre cunoștință generală, că în conformitate cu dispozițiunile jurnalului No. 2375/939, al Tribunalului Neamț Secția I, în ziua de 18 Martie 1939, de la ora 10 înainte, se va vinde prin licitație, publică averea mobilă, proprietatea succesiunii rămasă de pe urma defunctului, Bulum Bercu zis Leopold Steinberg din Piatra Neamț, reprezentat prin fiica sa D-na L. Dr. Kraus din Timișoara.

1) La fața locului în orașul Piatra Neamț, Județul Neamț, strada Roger Nanu No. 5. 1) O masă mică, 2) două scaune de lemn, 3) două divane de lemn, 4) Un dulap de lemn, 5) Un lavabou de tablă, 6) Una ladă de fier, 7) materiale de librărie, 8) Una mașină de fer pentru băut canturi marca Wilhelm Leon S. Nachfolger Stuttgart, 9, 47 rame de încadrat tablouri a câte 3 metri lungime.

II. La fața locului în orașul Piatra Neamț, județul Neamț Carol No. 6, la sediul tipografiei: 1) Una mașină plană de tăiat marca „Sottanberg” format No. 40, având numărul fabricii No. 8914/912, acționată de un motor electric, cu 3 rame de tuciu, 7 valuri și 2 punți, un motor „Ganza” No. 143751 de un cal putere, 2) Una mașină „Boston” marca Guttenberg pe o masă de lemn, având 5 sertare de lemn, 3) Una mașină „Boston” marca Emil Kahle pe un suport de fer, 4) Una mașină de tăiat, marca Karl Krause-Lelpzig 17540 cu 581, m. cu 3 cuște, 5) Una mașină de perforat marca „Hagenforst” de 601 m. acționată cu pliciorul, 6) Una mașină „Papscher” format No. 110 de tăiat carton cu masa și 1 postamentul de lemn, 7) Una mașină de cusut cu sârmă marca „Brehner” Lelpzig 15. m. 8) 14 regale cu casele lor pentru

Examenale de l. română, broșura d-lui prof. V. Tăranu, se recomandă pentru candidații la diferite examene. Lei 40.

Casa de credit a Agricultorilor din jud Neamț, Consiliul superior bancar prin decizia No. 729 din 28 Octombrie 1938, a numit ca delegat în lichidarea Casei de Credit a Agricultorilor din Piatra-Neamț pe d-l. avocat I. Cheireanu.

Lichidator, General, Efstatiadi

D. prof. Virgil Gr. Mihailescu, dela liceul de băieți din localitate, ne roagă să anunțăm că nu este una și aceeași persoană cu Virgil Mihailescu, condamnat de curând la 8 ani închisoare pentru acte de terorism.

Aceasta pentru a nu se face o confuzie de nume.

DOMNULE DIRECTOR,

Subsemnatul autor al „însăilării duminicale” din numărul trecut, vă rog să publicați următoarele:

„Acțiunea schișei este pur fictivă; cât despre personajii, ele nu au nimic comun cu realitatea”.

Cu mulțumiri
C. E. D.

DELA REDACȚIE.

Domnii colaboratori sunt rugați a ne trimite articolele scurte cel mult 2—3 pagini de caet, scrise citeț și corect.

păstratul literelor. 9) 175 case mici cu litere. 10) 23 case mari pentru litere. 11) 1200 Kgr. aproximativ litere diferite. 12) Albitură tipografică 500 Kilograme aproximativ. 13) 10 caractere de litere de lemn pentru așie. 14) 20 Kgr. holi de alamă pentru registre. 15) Una placă de tuciu pentru întărit formele. 16) 5 fundamente de lemn. 17) 12 spalturi pentru cules. 18) Două fundamente mari. 19) 6 sfurci de zinc diferite mărimi și una limbă de zinc. 20) 4 sfurci de lemn diferite mărimi. 21) 6 vîncalace nichelate. 22) Un raft de țut hârtie. 23) 3 mese de lemn mici și una mare cu 2 sertare. 24) 2 scaune de lemn, 2 scări de lemn și 2 pensete nichelate. 25) 2 valuri de rezervă. 26) 3 splinduri pentru turnat valuri și 2 matrice pentru turnat valuri. 27) 3 mașini de numerotat vechi. 28) Una mașină de capsat. 29) Un dula sistem american. 30) Un birou.

Se menționează că obiectele care alcătuiesc instalația de tipografie se vînd cu condițiunea că cumpărătorul este obligat a respecta contractele de închiriere a tipografiei.

Intervenție între defunctul Leopold Steinberg și Z. Kremer din Piatra-Neamț, în toate clauzele acelor convențiuni cumpărătorul urmînd a răspunde personal, de orice despăgubiri față cu locatarul pentru nerespectarea acestor convențiuni, copii depe contractele de închiriere, care se găsesc alăturate în dosarul Tribunalului Neamț, Secția I. No. 3733 | 937, aliat actualmente la Corpus de Portărel Tribunalului Neamț, unde se pot cerceta oricînd până în ziua vânzării.

Vânzarea se va face pe bani gata iar taxele către Stat și Portărel privesc pe d-nii cumpărătorilor.

Șef Portărel
(ss) I. GIUGLEA

Secretar, D. Cazacu

Dosarul No. 3733 | 1937.